

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven kasatsionen sad (Bolgarija) 22. maja 2017 – Wiemer & Trachte GmbH (v stečajju)/Zhan Oved Tadzher

(Zadeva C-296/17)

(2017/C 256/11)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Varhoven kasatsionen sad

Stranki postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in vlagateljica kasacijske pritožbe: Wiemer & Trachte GmbH (v stečajju)

Tožena stranka in nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Zhan Oved Tadzher

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 3(1) Uredbe Sveta (ES) št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 ⁽¹⁾ o postopkih v primeru insolventnosti razlagati tako, da so sodišča države članice, na ozemlju katere je bil uveden postopek zaradi insolventnosti, izključno pristojna za odločanje o izpodbojni tožbi zoper toženo stranko, ki ima sedež ali stalno prebivališče v drugi državi članici, ali pa je stečajni upravitelj v primeru iz člena 18(2) uredbe pooblaščen, da vloži izpodbojno tožbo pri sodišču v državi članici, na ozemlju katere ima tožena stranka sedež ali stalno prebivališče, če je podlaga za izpodbojno tožbo stečajnega upravitelja razpolaganje s premoženji v tej drugi državi članici?
2. Ali oprostitev, ki jo določa člen 24(2) Uredbe št. 1346/2000 v povezavi z odstavkom 1 tega člena, velja, kadar je obveznost v korist dolžnika v državi članici izpolnil poslovodja poslovalnice družbe dolžnice, ki je registrirana v tej državi članici, če je bil ob izpolnitvi obveznosti v drugi državi članici vložen predlog za uvedbo postopka zaradi insolventnosti nad premoženjem dolžnice in imenovan začasni stečajni upravitelj, vendar še ni bil izdan sklep o uvedbi postopka zaradi insolventnosti?
3. Ali člen 24(1) Uredbe št. 1346/2000 o izpolnitvi obveznosti velja za plačilo denarnega zneska dolžniku, če prvotno dolžnikovo nakazilo tega zneska osebi, ki je izpolnila obveznost, na podlagi prava države članice, v kateri je sodišče, ki je uvedlo postopek zaradi insolventnosti, nima pravnih učinkov in je neobstoj pravnih učinkov posledica uvedbe postopka zaradi insolventnosti?
4. Ali domneva nevédenja na podlagi člena 24(2) Uredbe št. 1346/2000 velja, če organi iz člena 21(2), drugi stavek, uredbe niso sprejeli potrebnih ukrepov za zagotovitev javne objave sklepov sodišča, s katerima je to imenovalo začasnega stečajnega upravitelja in odredilo, da so razpolaganja družbe veljavna samo s soglasjem začasnega stečajnega upravitelja, v sodnem registru države članice, na ozemlju katere ima dolžnica poslovalnico, če država članica, v kateri je sedež poslovalnice, določa obvezno objavo teh sklepov, čeprav ju na podlagi člena 25 v povezavi s členom 16 uredbe priznava?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 1, str. 191.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 23. maja 2017 – France Télévisions SA/Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Zadeva C-298/17)

(2017/C 256/12)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: France Télévisions SA

Toženi stranki: Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba podjetje, ki ponuja ogled televizijskih programov kot pretočno vsebino in v živo po internetu, že samo zaradi tega dejstva obravnavati kot podjetje, ki zagotavlja elektronsko komunikacijsko omrežje, ki se uporablja za distribucijo radijskih ali televizijskih oddaj v javnosti, v smislu člena 31(1) Direktive 2002/22/ES z dne 7. marca 2002 ⁽¹⁾?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen: ali lahko država članica, ne da bi kršila Direktivo ali druga pravila Evropske unije, določi obveznost prenosa radijskih ali televizijskih storitev, ki je hkrati naložena podjetjem, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, in podjetjem, ki sicer ne zagotavljajo takih omrežij, ponujajo pa ogled televizijskih programov kot pretočno vsebino in v živo na internetu?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen: ali države članice za obveznost prenosa, kar zadeva distributerje storitev, ki ne zagotavljajo elektronskih komunikacijskih omrežij, lahko ne določijo vseh pogojev iz člena 31(1) Direktive 2002/22/ES z dne 7. marca 2002, medtem ko morajo biti ti pogoji na podlagi Direktive izpolnjeni, kar zadeva subjekte, ki zagotavljajo omrežja?
4. Ali lahko država članica, ki je določila obveznost prenosa nekaterih radijskih ali televizijskih storitev na nekaterih omrežjih, brez kršitve Direktive določi obveznost, da se morajo uredniki teh storitev strinjati, da se te prenašajo na navedenih omrežjih, vključno s prenosom na spletnem mestu, kadar zadevni uredniki svoje programe že predvajajo na internetu?
5. Ali je treba, kar zadeva internetni prenos, o pogoju iz člena 31(1) Direktive 2002/22/ES – torej da mora znatno število končnih uporabnikov omrežij, za katera velja obveznost prenosa, ta omrežja uporabljati kot svoje glavno sredstvo za sprejem radijskih in televizijskih oddaj – presojati z vidika vseh uporabnikov, ki gledajo televizijske programe kot pretočno vsebino in v živo na internetnem omrežju, ali z vidika zgolj uporabnikov spletnega mesta, za katero je določena obveznost prenosa?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 367).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven administrativen sad (Bolgarija)
29. maja 2017 – Geocycle Bulgaria EOOD/Direktor na direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna
praktika“ – Veliko Tarnovo, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite**

(Zadeva C-314/17)

(2017/C 256/13)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Varhoven administrativen sad

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagateljica kasacijske pritožbe: Geocycle Bulgaria EOOD

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Direktor na direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Veliko Tarnovo, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite